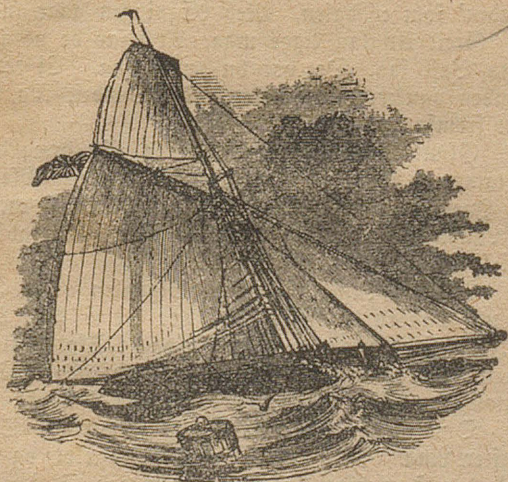

No. 15.

2 kjække Biser.

Om Fiskeriet i Nordland.

Mel.: Hjelddhyggen agter paa Liben.

1. I Alle, som nu er herinde, Som haver god Lyst og godt Minde, Vil I nu lidt bie og lye; Jeg vil tal' et Ord, Hvad som handt' ifjor, Da vi var der Nord, I Forsamling stor. Om Linebruget vil jeg, Jer fortælle, samt melle, Hvor det gik til ved Lofotens Fjelle.

2. Ved Kjuanthelg vi Hjemmet forlode, Vor Attraa til Roerværet stode, For Torfsen der at drabe, og slæbe, So fler', jo bedre var, Rejsen did gik snar; Thi Børen, den var rar, Og Vaaden haal saa Kar, Vi alle vare friske, som Fiske, Fem Mand vi rod' paa Vaaden, det Fiske.

3. Vi landte og gik op i Stua, Fik Nøglen sat til vante Bua. Saa bar det til at romme, og tømme, Udaf Vaad og Bu, Hver var rast og snu; Thi det var vor Hu, At saa Fyr paa Flu, Vaaden bryndt vi frem, saa langt vi kunna, paa Lønna, Paa Vellen efter Hvilen vi stunna.

4. Og saa bar det ud og spørg' Ting, Om Fisk er at saa brav paa Lina; Er det saa, Af Glæde vi kvæde, Nu bli'r det ei tyft; Thi det gi'r En Lyst, Ud at prøv' en Lyst, Med Torfsen nar ved Kyst. Lina, Stampa frem og Alt tilstede, og rede, Om Agnupantan Oluntane strede.

5. Spørg du hvad de har af Agna, Saa har de nu

adskillig' Navna: Silla, og det Mjuka, Boka, Nogle har vel Sprut, Om jeg sig' skal ud, Som og nævnes Spjut, Eller ogsaa Spjut Affar, Raffar, Rappar, Trolla, man kalla, Ei mindes jeg nu Navnan hans alla.

6. I Stampen nu Lina bli'er talen, Smaat banka de Hænden' som er valen, Med Egningen gaar snarlig og varlig. Greit Anglen ligge maa, At naar de ud skal gaa, Vi ingen Vase faa, Det bør du tænke paa. Ei ledigt Høvidsmanden vanker, med Tanter, Men Dubbel, Fla, Fjlsstein, Alt han fremsanker.

7. Glunta i Skindstak og Bampa, Nu dræg de nedad med Stampa. Bliu' nu ei forfjolsa, i Bøxa, Alle som en Mand, Hvem som huske kan, Glem nu ei et Gran, Før vi før af Land. Sola stig, og Dagen mon nu hella, ad Dvælla, Saa vi se vor Med op i Fjælla.

8. Læg fra Land, thi nu er Signalen heisa, Ind paa Fjoren nu Baatan de reisa, Saa bær det til med Kette, at sætte; Først Flen ud maa gaa, En bag i Skotten staa, Rast Anglen ud, pas paa, At Alting greit nu gaa. Skotmean haves noie, for Die, Helst bli'r det baade Vase og Moie.

9. Om Morgen, naar Solen fremtrina, Saa farer de ud efter Lina. Med hvert er Lina tofældt og trefældt. Nu bli'r der Hurlerhei, Og volder megen Støi. Skal vi til at grei? Na nei! jeg tror det ei. Men drag Lina ind i Skottan, til Rottan, Paa Landet skal vi grei ud al Taattan.

10. Saa vadt de Lina i Røste, Og saa frøgt de Anglen i Røste. Saa gif det saa rigtigt, perfektigt. To de gjør det snart, Med en driven Fart, Hver beholdt sin Part, At se paa var helt rart, Saa gaar de hen til Hjøllan, om Dvællan, Roga Mølja, læg sig under Fjøllan.

11. Paa Daglin og Torsten de fange, En Børnstab som bruges af Mange; Men dette gier mer Summel og Tummel. Her kommer det mest an, At hjerpe sig som Mand, Helst faar du ei et Gran. Det næsten gaar paa Ran. Da ser du Baad i Baad, stor Støi du faar at høre, før Dre. Langt bedre er det da, med Ratlin grei, at gjøre.

12. Med Fjlsken saa plei' de at gjøre, Naar de ham paa Land monne føre. En rista, sætte Mærken, i Dværken, En Sloge udaf ta'r, Han Stampa hos sig har, Hvori han Bevren la'r, Samt Agn og Rogn, om var. To Mand de staar og spærra, i Fjæra, Og En med Suhle, Fjlsken hæng paa Ræra.

13. Ei Torsten al, paa Hjøllan bli'r talte, Thi nogle og til Klippfjls de salta, Af den man Ryggen flækker, og brækker. Det sler dog helst ombord, Af Skipperne der nord, De købe af Fangsten vor, Og tæl' paa Hundreb' stor. Den Fjls de tørk paa Berg alleina, jeg meina, Saa gaar det nu til med den Greina.

14. I Vandlæg er det Blaser paa Kallan, Naar Torffen han staar ind for Stallan. Da ere alle Gamla, forsamlade, De tala hver sit Ord, Hvor de git ifjor, Hvor de havd' sin Ror, Og hvad Fangst de gjor'. Gluntan vette Spærris, Tønder, banna og anna, Sæt op Hjælla mens de ligg' paa Lanna.

15. Men større Lyft det gier, jeg vil ei dølge, Naar Bæret og Fissen, ad mon følge. Fem Sjøvær i en Uge, at bruge. Det Gud os ofte gav, Da kom der Fisk af Hav, Paa Hjællan mont' det brav, Og Levren Feita gav, Samfndt Gluntann var og snille, Hver ville, At Helga holdtes rolig og stille.

16. Nu lakka de smaat hen paa Lia, Paa Sommermaal nu Leimænden' bia; Thi da er Fiske ute og slute. Paa Klaven Rinen sat, Se efter Mærkan ret, Ei nogen Ting forgjæet. Alt Arbeid blir nu let. Heimven blir alt større og større, Gid bare Sjøredskaben vores var tørre.

17. Nu kommer Binden af Hjællan, Og nu bær det ud at tæl' Hjællan. En, der gaar med Stikka, og pikka, Og er da saa slu Tæl' og raab kun tju, En Anden kom ihu, At skaar paa Rjæble nu. Saa gaar der En med Snøre, og røre, Saa langt og bredt som dem mon tilhøre.

18. Og nu skal vi giv' os paa Fala, Og far nu vel Grannan vor Alla. Far nu vel I Benta, vi kjendta; Far nu vel hun Mor, Gammelbedsta stor, Som i Stua bor, Hvor vi havd' vor Ror. Tak for gamle Bua, og Stua, Saa løfta vi paa Hatten, og paa Hua.

19. Nu Lauparsegl i Toppen vi bunna, Og Halsen blev sat at paa Runna. Saa gif det nu saa kjærlig, og herlig. Manden i Bagrom, Med Mag holdt Rjolen tom, Det stod ei længe om, Vi over Fjoren kom. Paa Heimveien hel snare, vi vare, Tak være Gud, som fried' os fra al Fare.

En Fader, der adskilte to Forlovede.

Met.: Skal jeg nu bort fra Eder drage.

1. Jeg sjunge vil om Egtestanden, Og hvad min Tanke derom er, Thi den for Kvinden og for Manden, En vigtig Stand for begge er; Naar man af Hjertet sig opleder, En Ven oprigtig, tro og huld, Ja den bepryder mer end Klæder, Som ere gjort af røde Guld.

2. En tvungen Kjærlighed jeg iffe, Skattere vil for nogen Ting; Men jeg maa dog den Skaal uddrifte, Skjønt den er bitter for mit Sind; Jeg maa min Fader saa adlyde; Og ægte den, mig er imod, Det mig i Hjertet maa fortryde, Min' Dine næsten græde Blod.

3. Det kan Enhver som haver Hjerte, Betænke hvor-

dan Sorg det er, At miste den, som Gud forærte, Den, jeg i Hjertet havde kjær, Slet Ingen udi Verden mere, Jeg elste kan saa høit som den, Jeg aldrig mere glad kan være, Thi jeg har mist' min bedste Ven.

4. Tænk Herren Eder kan belønne For denne Sorg, som jeg nu har, Du burde dog vel derpaa skjønné, Thi Du mig høit bedrøvet har; Du lyder andre Sladdre-Munde, Som denne Sag ei ret forstod, De bygger det paa slige Grunde, Som er Samvittighed imod.

5. Gud trøste mig og andre flere, Der saadan Sorrig prøve skal, Ja vor de monn' i Verden være, Jeg er og en af deres Tal, Som Kjærlighed saa høit har prøvet, Jeg maa min Ven forlade slet. Min Fader det mod mig har øvet; Hvad synes Eder, er det ret.

6. Min Gud, du ved, hvad gode Tanker, Jeg havde til min Ven saa kjær, Mit Hjerte for ham heftig banker, Skjønt han borttaget fra mig er; Ja naar jeg hannem saar iminde, Da røres jeg hver Tid og Stund, Jeg bliver da saa tung isinde, Jeg næsten trykkes ned i Grund.

7. Jeg rentud siger ufortøvet, Jeg havde mig udvalgt en Ven, Som Ja'r med Hug og Slag har prøvet, At stille fra mit Hjerte hen, Ja ham og mig saa haardt bedrøvet, At vi med Graad nu skilles maa; Ros dig ei af, hvad du har øvet, Du ved ei hvor det dig kan gaa.

8. Saa maa jeg nu min Ven forlade, Men Gud ved bedst vor tungt det er; Det bliver mig stor Sorg og Skade, At miste den som jeg har kjær; men jeg min Sag til Gud vil sætte, Han hjælper mig af denne Nød, Jeg haaber han min Sorg kan lette, Thi ellers tvinges jeg til Død.

9. Det gaar med mig som fordums Dage, Med Axl og skøn Valborg fin, De maatte samme Skjæbne smage, Og skilles fra hverandres Sind. Med Vand man Alden kan udslukke, At den ei tændes op igjen; Nu Taare-Vand maa Hjertet lufte, Farvel, min elskelige Ven!

10. Tal for hver Stund vi sammen vare, Tal for din Kjærlighed mod mig! Gud dig befri fra Nød og Fare, Og Fred og Sundhed skjanke dig! Nu maa jeg Hjertet fra dig vende, Min Fader tvinger mig dertil; Men jeg af Hjertet maa bekjende, Det mig stor Møie koste vil.

11. En anden Ven jeg nu maa tage, At dese Sorg og Glæde med, Jeg maa da samme Skjæbne smage, gid det maa ske i Kjærlighed; Jeg maa da stille mig derefter, Skjønt jeg det mindst har tænkt en Tid, O Gud, giv du mig Mod og Kræfter At overvinde denne Strid.

Pris: 10 Dre.